

Педагогічні науки

Навчання молоді у вищих закладах освіти засобами медіа-освіта

Процько Є.С.

Доцент кафедри англійської мови та методики її навчання, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

Сьогодні вже неможливо уявити людину, яка б не користувалася Інтернет мережею хоча б один раз на день. Молодь годинами проводить за комп'ютерами, планшетами, телефонами у пошуках інформації різного характеру: освітнього, наукового, розважального тощо. Найбільше часу студентство приділяє соціальним мережам. Саме тому, щоб залишатися актуальним, сучасним та привабливим джерелом якісних освітніх знань, вчитель нового покоління мусить йти в ногу з часом і залучати до прийомів навчання сучасні інформаційно-комунікаційні технології.

Для того, щоб чітко визначити особливості використання соціальних серверів в освітньому процесі необхідно звернутися до поняття «медіа-освіта», невід'ємною складовою яких у тому числі є соціальна мережа.

Медіа освіта як окрема галузь науки з'явилася відносно недавно, будучи розробленою ЮНЕСКО та провідними вченими і публіцистами [2]. У 1973 р. було вперше зроблено спробу з'ясувати зміст, форми і методи «навчання засобами масової комунікації» для впровадження новітніх методів у вищі та середні заклади освіти, запропонованими Міжнародною радою з питань кіно і телебачення. Тоді ж було вперше використано термін «медіа-освіта».

Чітко окреслити це поняття намагалися багато зарубіжних та вітчизняних вчених. Наведемо окремі визначення:

- медіа-освіта – «напряму у педагогіці, представники якого виступають за вивчення школярами закономірностей масової комунікації (преси, телебачення, радіо, кіно тощо)» [1];

- медіа-освіта – «освіта, метою якої є підготовка людини до вибору медіа-засобів та їх використання» [6];

- «медіа-освіта спрямована на формування інформаційної культури людини, яка визначає рівень розвитку особистості в аспекті розгляду її здатності розуміти, аналізувати й оцінювати медіа-текст, займатися медіа-творенням, засвоювати нові знання за допомогою медіа тощо» [3].

Наявність різних видів соціальних мереж, як засобів медіа-освіти – публічних (з відкритим доступом) або закритих (лише для співробітників окремої організації або студентів окремого навчального закладу, факультету, групи) – сприяє покращення освітньої функції, студенти можуть не лише обмінюватися інформацією, а виконувати завдання викладача із конкретного предмету.

Іншою особливістю використання соціальних мереж в освітньому процесі є соціабельність – почуття невимушеності під час комунікативної діяльності, в основі якої знаходиться почуття довіри, можливість задати питання анонімно.

Звертаємо увагу на той факт, що у часи глобальних технологічних, комунікаційних та комп'ютерних технологій, вищі заклади освіти мають направити свій навчальний потенціал не лише на отримання студентами певного чіткого набору знань, умінь і практичних навичок, а й сприяти всебічному їх розвитку, забезпечити конкурентоспроможність на ринку праці. Все це неможливо без залучення до освітнього процесу новітніх засобів навчання, тому таким актуальним є використання технічних засобів навчання, Інтернету та соціальних мереж. Це надає студенту можливість отримувати первинну інформацію, під час виконання самостійних завдань перебувати в режимі постійної консультації з різними джерелами інформації. У ролі консультантів можуть виступати, як викладачі, так і найкращі студенти, що збільшує відсоток довіри, невимушеності у спілкуванні. До того ж, надання бонусів студентам-експертам буде стимулювати їх до глибшого вивчення матеріалу, закріплення знань та його розповсюдження серед однокурсників [5].

Використання Інтернет мережі допомагає викладачам і студентам здійснювати дистанційне навчання, створювати закриті цільові групи для вирішення конкретних освітніх завдань. Існують групи різного педагогічного та наукового спрямування: 'Biology', 'Geology Rocks', «Інформаційні технології і засоби навчання», «Вчитель у соціальних мережах», «Освітні можливості за кордоном», «Аспірант UA», «Все для вчителя», «Освіта і наука» тощо [4].

Медіа-освіта, впровадження інформаційно-комунікаційних технологій, використання Інтернет-ресурсів та популярних соціальних мереж у роботі із студентською молоддю є невід'ємною частиною роботи сучасного вчителя вищого навчального закладу.

Література:

1. Гончаренко С.У. Український педагогічний словник / С.У. Гончаренко ; голов. ред. С. Головка. – К.: Либідь, 1997. – 374 с.
2. Дущенко О.С. Перспективи використання соціальних мереж в освіті [Електронний ресурс] / О.С. Дущенко // Матеріали III Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих учених «Наукова молодь-2015». – Київ, 10 грудня 2015 р. - Режим доступу: http://internet-technologyeducation.blogspot.com/2016/05/blog-post_5.html
3. Мороз О. О. Медіа-освіта у структурі освітології. / О.О. Мороз // Освітологія / Українсько-польський щорічник. Частина VI. Соціологія та культурологія освіти, 2012. - №1 – С. 117-119.
4. Олексюк Н.В. Використання електронних соціальних мереж у соціально- педагогічній роботі зі школярами [Електронний ресурс] / Н.В. Олексюк, Л.В. Лебеденко // Інформаційні технології і засоби навчання, 2015. - Том 48, №4. – С. 88-102. Режим доступа: <http://lib.iitta.gov.ua/10440/1/1273-4811-1-PB.pdf>

5. Черненко В. Сучасний стан використання мережевих інформаційно-комунікаційних технологій у світовій педагогічній практиці / В.О. Черненко, Ю.В. Роменець // Інформаційні технології і засоби навчання. – 2011. – №2 (22).
6. Number of Social Media Users Worldwide from 2010 to 2021 (in billions) [Electronic Recourse]. Mode of access: <https://www.statista.com/statistics/278414/number-of-worldwide-social-network-users/>